

CONTEMPORANII NOȘTRI ȘI REALIZĂRILE LOR
DIMENSIUNILE PERSONALITĂȚII LUI
GEO CĂLUGĂRU (2)

Geo Calugăru

Floarea Necșoiu: Care sunt, după opinia dumneavoastră, calitățile unui adevărat creator? Puteti detalia pe domenii de creație?

Geo Călugăru: Cred, și aici împărtășesc opinia maestrului Radu Beligan, că, atât pentru scriitor, cât și pentru actor (adevărat scriitor și actor), o condiție sine qua non este să-i reziste celula (neuronul), să aibă răbdare, multă și, dacă e posibil, imensă. Atunci, poți fi aproape sigur că la capătul răbdării găsești ce ai căutat. Să nu uităm cunoașterea în profunzime a valorii expresive a cuvintelor, cât mai multe îmbinări chiar și insolite ale acestora, stăpânirea subiectelor abordate și refuzul de a obosi înainte de a găsi cuvântul „ce exprimă adevărul” și frumosul artistic. Mai sunt și alte elemente, dar mă opresc aici.

F. N.: Domnule Geo Călugăru, toți cei care vă cunosc apreciază la dumneavoastră răbdarea, minuția, capacitatea de a analiza tot ce citiți, accesibilitatea expunerilor, dăruirea și disponibilitatea pe care le puneți în slujba culturii noastre contemporane. De aceea, vă rog să reliefați toate dimensiunile personalității dumneavoastră spre a vă cunoaște cititorii acestei prestigioase reviste editate de Fundația Literar-Istorică „STOIKA”, al cărei președinte este dl. Florian Laurențiu Stoica.

G. C.: Nu vreau să cad în capcana pe care mi-o întindeți cu această întrebare de final a interviului, pentru că, dacă aș vorbi despre mine, ar fi un fel de laudă de sine, ce ar atenta la puritatea mireasmelor acestei primăveri, ciudate totuși.

De aceea, îl voi cita pe scriitorul Aurelian Titu Dumitrescu, cel foarte apreciat de „Îngerul blond” cu care, inimă lângă inimă, au zămislit „ANTIMETAFIZICA”: „În aceste momente, când cultura este distrusă sistematic, când se pierd bunele maniere ale societății față de creatori, când nimic din artă nu mai poate fi stimabil, a întâlni un om ca Geo Călugăru este un eveniment.

Domnia sa nu și-a pierdut încrederea în actul scrisului, nu a alungat autoritatea profesională din sistemul său de norme și valori, nu și-a abandonat conștiința, nu și-a pierdut stima pentru poetul care este. Expresia feței sale impune prin preocuparea zilnică de a scoate în evidență identități semnificative de la mai toate nivelurile și de vârste diferite. Mereu între lansări de carte, vernisaje și ședințe de cenaclu, domnul Geo Călugăru își păstrează entuziasmul în fața sacralului pentru că asta, în sufletul Domniei Sale, numai acestui domeniu i se poate include. Atunci când întâlnește un artist, dumnealui pare a face un pas în spate spre a privi omul din perspectiva eternității. Domnul Geo Călugăru crede în eternitate și se plimbă cu ea pe față printre noi, comandându-ne, implorându-ne, somându-ne să nu abandonăm, să nu devenim meschini, să nu trăim terapeutic, ci sacrificându-ne în numele unor idei mari, în vederea realizării unor idealuri publice.

Distincția sa vine mai ales din plăcerea cu care se lasă folosit de surâs în viața acestui oraș ostil oricui vrea să aibă un punct de vedere critic sau dorește să își mențină o autentică dimensiune morală” (A. T. Dumitrescu - „Pentru Patrie”, nr.1/2003).

„Salvarea existenței” are un sens dacă lăsăm ceva în urmă și dacă lucrăm în acest scop. Scriitorii, filosofii, arhitecții, inventatorii, compozitorii, oamenii de știință care publică, cineaștii, pictorii... lasă

CONTEMPORANII NOȘTRI ȘI REALIZĂRILE LOR DIMENSIUNILE PERSONALITĂȚII LUI GEO CĂLUGĂRU (2)

în urmă câte o amprentă din fosta lor existență, câte o operă de artă, câte o imagine... Pentru mine, „salvarea spirituală” vine din acel echilibru pe care ar trebui să-l găesc în familie, în muncă, în acceptarea diferențelor și în conjugarea verbelor „a fi” și „a visa”, precum și în acceptarea unor mistere care nu au dezlegare. Eu cred că trăim astăzi într-o lume mai grăbită decât oricând, mai puțin generoasă, mai ego-maniacă, mai indiferentă, atașată micilor clanuri cu interese comune, cu oameni indisponibili, cu mici gelozii profesionale, explicații în limbaj de lemn, uneori gata la replici tăioase, atitudini ostile, sau plătit de polițe... Virilitatea epocii noastre este duminica gândirii.

Am să închei afirmând că „mi-e greu să-mi închipui cum gândesc alții, însă eu sunt convins că, într-o lume devastată de patimi, a dăruii puțină mângâiere celor care au nevoie de ea este cea mai adevărată bucurie pe care o și ți-o poți oferi”.

F. N.: Vă mulțumesc că ați acceptat să vorbiți despre dumneavoastră, oferindu-mi prilejul să realizez primul interviu din viața mea. Mult bine!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*